

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

4. Si pastor metu contagionis non ausit Sacramenta ministrare, an licebit illi loco cedere, & Sacerdote[m] qui vices suppleat substituere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

Quæstio quarta.

Si Pastor metu contagionis non auserit sacramenta ministrare, an licebit illi loco cedere, & Sacerdotem qui vices supplcat substituere.

Quæstionis explicatio.

Pastores quibus incumbit sacramenta & alia ad salutem necessaria peste infectis ministrare, nisi magna salutis proximi charitate ardeant, frequenter subditis in hac necessitate cõstitutis seruire detrectat, conquisitis multis siue veris, siue falsis, siue iustis siue iniustis excusationibus. Qui morbus cum sit ipsa peste corporali longe deterior, utpote qui parochorum animas sub prætextu salutis corporalis, lethali veneno inficiat, necnon fidelium illis concreditorum salutem, quæ à ministerio pastorum pendet, æternæ damnationis periculo exponat, animus est passim in hoc tractatu huic morbo mederi, subterfugiisque & excusationibus, quas huiusmodi obtendere solent, respondere. Horum ergo occasione quæritur primo: An excusetur pastor, si à parochia sua recedat cum licentia superioris, constituto alio sacerdote, qui eius nomine sacramenta administret?

B 2

Responſio

Responsio.

Pastor recedens à parochia sua, cum licentia superioris, excusatur; si modo loco suo constituat alium sacerdotem sufficientem, & ab Ordinario approbatum, nec ipse pastor ita longe à grege suo absit, quin curam aliquam moraliter possibilem illius habeat. Ratio est, quia hoc pacto pastor satisfacit legi & obligationi qua gregi obstringitur, qui enim quod debet per alium soluit sufficienter soluisse dicitur.

Dixi (*cum licentia superioris*) propter Concilium Tridentinum, quod vult quemcumque curam animarum habentem à grege suo abesse non posse sine causa, eaque per Christum cognita.

Dixi secundo, (*si modo constituerit loco sui sacerdotem sufficientem*) propter illos qui ita ignaros, vel ita improbae vitae sacerdotes substituunt, ut merito timere debeant eos non ritè, vel non integre functuros esse officio pastorali, hi enim non liberantur ab obligatione, qua tenentur sufficienter consulere saluti suarum ouium,

Dixi tertio, (*& ab Ordinario approbatum*) propter illos, qui etsi probatae vitae sacerdotem suo loco ponant, sufficientisq; forsitan eruditionis, non tamen curant illos per examinatores approbari. Si quidem ordi-
nariè

narie tales nihil possunt in foro conscientie, per illa quæ nouissime Concilium Trident. (a) definiuit, & Illustriss. Cardinales (b) ad interpellationem Concilii Tridentini deputati responderunt.

a Sess. 23. c. 13
de reform.
b declarat.
254.

Dixi postremo, (*Nec pastor ita longe à grege suo absit, quin illius curam aliquam gerat*) quia cum pastor teneatur gregi suo onere personali secundum nostros Doctores, non potest simpliciter illam deserere sine magno illius periculo, debet ergo ad minus illi curam illam & prouidentiam ut absens corpore, animo præsens sit, & quantum in se est agat, ne quid illi necessariorum ad salutem desit.

Dices: Quid si Episcopus nolit dare facultatem alium substituendi, poteritne sine eius licentia populum deserere?

R. Episcopum non debere facile hanc facultatem negare: Si tamen iudicauerit necesse esse bono communi, ut pastor apud gregem suum maneat, neque ab illo discedat, tenebitur parere, illius mandato, quia præceptum hoc per se est iustum, & ad Episcopum spectat habere curam boni communis, eius ergo ea in re voluntati & iudicio standum est.

Dices secundo: Quid si non possit haberi sacerdos approbatus, nec pastor ausit,

B 3 nec

nec velit sacramenta ministrare, & periculum est in mora.

a De consuetud. c. peruenit.

R. Eo casu quemtuncque sacerdotem etiam non approbatum posse imo debere ministrare, quia (a) *necessitas caret lege, neque ulla lex est quæ tunc prohibeat.*

Quæstio quinta.

An liceat illi si neminem reperire possit, qui vices supplere velit, ad bimestre saltem ex licentia Episcopi curam Pastoralem deserere.

Quæstionis explicatio.

b Sess. 23. c. 1. de reform.
c Cancil. Elibert. cap. 21.
Trid. sess. 25. de reform. c. 1.

ET si personalis residentia pastorum sit iuris diuini, nihilominus Concilium Trident. concedit Episcopis & aliis inferiorib. curatis, vt ad duos aut ad summum tres menses abesse possint. Cum ex veterum canonum sententia *non videantur abesse qui statim reuersuri sunt.* Idcirco quærent quidam an grassante peste possit pastor saltem pro tempore à Concilio Tridentino concessa ex licentia Episcopi abesse, & à ministracione sacramentorum excusari.

Responso.

Nequaquam: quia illud tempus est quo præceptum de residentia personali maxime obligat, puta, quando omnis vel ferme omnes sacramentis, exhortationibus
& do-